Månadsbrev från ordföranden

Visst är det väl typiskt? I förra månadsbrevet slog jag fast att ”nu är första höstmånaden här” – och då menade jag september. Om september faktiskt räknas som höst låter jag vara osagt, men nu är det i alla fall slutet av oktober, eller för att vara helt ärlig: när det här skrivs har vi redan halkat in i november. Som den älskade gamle komikern Sven Melander en gång sa: både rattmuff och vinterdäck är på.

Men dagen började på bästa tänkbara sätt! Jag fick nämligen in medlemsiffrorna, och för första gången på länge har vi faktiskt ökat i distriktet med åtta nya medlemmar. Ett stort varmt välkomna till er, och ett gott jobb till er som har varit framme och värvat!

Värva en kompis!

Som jag har berättat tidigare har vi sökt lite projektpengar för att få till roliga aktiviteter, både utåt och inåt. Ett av dem är ett rent digitaliseringsprojekt där vi kommer att dyka ner i AI-världen, räta ut frågetecken kring mobilen och visa hur vår eminenta app fungerar.

Vecka 47 (16–22 november) tänker jag att vi alla gör slag i saken och ”snackar SPF” med en granne, en kompis eller rentav någon lämplig person i kassan på affären. Om alla vi snart 1 100 medlemmar pratar med åtminstone två personer som skulle trivas hos oss, landar vi på 2 200 potentiella nya medlemmar. Det blir ett gäng nya glada ansikten på våra medlemsmöten! Och kom ihåg: om nya medlemmar ansluter sig nu bjuder vi på resten av året – ett ypperligt säljargument över kaffekoppen.

Om du pratar med minst två, lovar jag att snacka med minst fyra. Och skulle alla vi nästan 1 100 SPF-gotlänningar göra verkstad av detta, ja, då kan vi drömma om att nå 2 200 medlemmar till årsskiftet. Jodå, visst tillåter jag mig att drömma, även om jobbet förstås måste göras också!

Byråkrati, tåg och gamla minnen

Har du förresten hunnit plöja SOU 2024:47 om Digital myndighetspost som jag tipsade om sist? 326 sidor ljuvlig kanslisvenska. Jag matade in den i ett av mina AI-verktyg, och 12 sekunder senare hade jag en färdig sammanfattning. Den korta slutsatsen är att myndigheterna gärna ser att vi kopplar på oss de digitala brevlådorna. Om det är en bra idé eller ej låter jag vara osagt, men ganska mycket talar för att det blir ett krav inom några år – och då ska vi banne mig vara förberedda.

När jag jobbade som lärare i mitten av 1990-talet myntade jag en liknelse om IT. (Jag har nog nämnt den förut, men ha lite överseende med en pensionerad pedagog). Tänk dig IT som ett tåg – på tal om tåg har jag ju nyss tågluffat 647 mil genom Europa! Tåget består av ett lok, en första klass-vagn, en andra klass-vagn och en perrong:

- I loket sitter de nyfikna pionjärerna som testar allt och hittar alla buggar i nya program.
- I första klass sitter vi som använder beprövad teknik som vi vet fungerar klanderfritt.
- I andra klass hittar vi de med lite äldre programvaror vars bäst-föra-datum för längesen har passerat.

- Och så har vi perrongen, där några står kvar och undrade vad som hände när IT-tåget svischade förbi.

Mitt självklara mål är att vi i SPF ska åka första klass. Vi kan det här med IT – kanske inte varje liten nördig detalj, men precis tillräckligt för att suga åt oss det som underlättar vardagen!

Hälsningar
Göran Waldt
Ordf SPF Seniorerna Gotland

gwspf36@gmail.com

SPF Seniorerna Gotlandsdistriktet